ZŠ MILOŠE ŠOLLEHO KOUŘIM

NOVÝ

PUZZLÍK

SKLÁDAČKA ZE ŽIVOTA NAŠÍ ŠKOLY

PODZIM 2019/2020

A VŠUDE SKÁLY...

SBĚR PAPÍRU

72 HODIN

LIGA MISTRŮ

CHYTRÉ HODINKY

ÚVODEM...

Ahoj všichni,

vítejte v novém školním roce 2019/2020. Puzzlík se vám představuje v novém kabátu. Čekají na vás nové rubriky plné nových článků, informací, zážitků a mnoho dalšího.

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

Všichni mě určitě znáte jako učitelku prvního stupně, která momentálně učí čtvrťáky. Málokdo však ale ví, že už jako žačka na základní škole jsem navštěvovala kroužek „Mladý novinář“, kde jsme se učili psát různé články a příspěvky do školního časopisu. Vymýšlet návrhy, co zařadit do aktuálního čísla časopisu, mě už tehdy velmi bavilo. 😊
Když se paní učitelka Bílková, teď již bývalá šéfredaktorka Puzzlíku, rozhodla předat žezlo někomu dalšímu, využila jsem toho. Byla by velká škoda ve školním časopisu nepokračovat. Když už se tato příležitost naskytla, rozhodla jsem se, že si na starost vezmu i grafickou stránku časopisu. Vím, že to je a bude dost náročné především časově, ale ráda si stanovuji vyšší cíle, které pak překonávám. 😊
No a jak mi půjde vést celou redakci a tvořit Puzzlík uvidíte nakonec vy sami. 😊

Pavlína

PŘEDSTAVME SE...

S novým Puzzlíkem se nám pochopitelně pozměnilo složení redakce. Někteří redaktoři zůstali, spousta nových přibyla. Pojďme si je představit 😊

Wewe

Možná (doufám) si mě pamatujete z minulé redakce. Nejčastěji mě najdete na nějaké skautské akci nebo jak někde mezi stromy ležím v hamace. Mými koníčky jsou také četba a turistika.

Chondra

Jsem jedním z původních redaktorů. Věnuji se bojovým sportům, grafice, sestavování PC. Rád se starám o zvířata na statku a mojí oblíbenou mimoškolní aktivitou je práce se dřevem. Puzzlík mi pomáhá rozvíjet sloh a rozšiřovat slovní zásobu.

Majdam

Už 2 roky ve svém volném čase jezdím na koních. Ráda chodím na procházky, ve škole mě nejvíc baví tělocvik.

Ája

Baví mě matika a sport. Mám ráda zvířata, nejvíce psy a kočky. Cvičím aerobik a tancuji.

Wali

Tři roky jsem se věnovala aerobiku. Nyní se věnuji jízdě na koních, starám se o ně. Můj oblíbený kůň se jmenuje Sahim.

Teena

Ráda točím videa. Miluji adrenalin a ráda hraji golf. Ve škole mě baví matika.

ÚVODEM...

Lednáček

Jsem knihomolka. Zbožňuju vtipy a ráda si pospím. S kamarády závodím na kolech.

Rea

Chodím do kroužku mažoretek, kde pilně trénujeme, abychom se mohly přihlásit na soutěž. Ráda mlsám, ale taky mám hodně pohybu.

Ančí

Ráda mlsám sladkosti a ráda sportuji. Chodím na angličtinu, tenis, klavír a sólový zpěv.

Terry

Ráda se učím a poznávám nové věci. Mými oblíbenými předměty je matika a výtvarka. Ráda kreslím a věnuji se grafice.

Pavlína

A já to tady mám všechno na starost ☺ Ve volném čase ráda chodím se psem do přírody, baví mě především horská turistika. Ráda cvičím jógu a zbožňuji cokoliv s houbami. Zajímá mě, asi jako většinu žen, móda a kosmetika. Práci učitelky miluji, moc ráda předávám znalosti a informace, ráda s dětmi diskutuji a vedu je k prosazování vlastních názorů. Je mi velmi blízký severský styl života Hygge. Ráda sleduji v dece se šálkem kávy či čaje seriály a filmy. Když se připravuji na další pracovní den, většinou mám na uších sluchátka a poslouchám hudbu. Ráda řídím jak v Česku, tak za hranicemi.

POTKALO NÁS

	Od 1. června do 1. srpna jsme si užívali letní prázdniny
2. 9.	První školní den, slavnostní přivítání prvňáčku na MěÚ
3. 9.	Měla 3.A třídní schůzky
5. 9.	Proběhly v prostorách školního átria ukázky Teakwon-Do
6. 9.	První třídy se zúčastnily adaptačního programu
12. 9.	Měly 5.B a první ročník třídní schůzky
16. 9.	3.A a 3.B jely na exkurzi do zoologické zahrady v Praze
20. 9.	Začal třídám 2.B a 3.C plavecký výcvik
25. 9.	Proběhlo tradiční „ŠTRŮDLOVÁNÍ“
30. 9.	Začal sběr starého papíru
2. 10.	Deváté třídy navštívily úřad práce v Kolíně kvůli volbě povolání
4. 10.	Byla 4.B na exkurzi v knihovně Kouřim
9. 10.	Skončil sběr starého papíru
11. 10.	Proběhla akce 72 hodin
16. 10.	Konal se den otevřených dveří na golfovém hřišti v Molitorově
23. 10.	Družinové děti se zúčastnily DÝŇODLABÁNÍ
28. 10.	Byl státní svátek – DEN VZNIKU SAMOSTATNÉHO ČESKOSLOVENSKÉHO STÁTU
	29. a 30. října jsme měli podzimní prázdniny

TŘEŤÁCI V ZOO

V pondělí 16. září se třeťáci pod vedením paní učitelky Hájkové, Kolpakové a paní asistentky Jany vydali do ZOO v Praze. Počasí bylo báječné, a tak nám stačila jen velká svačina. Pláštěnky zůstaly doma. Namasírovali jsme si lýtka, protože výlet to byl opravdu celodenní a vyrazili jsme podle mapy. Začali jsme komentovanou prohlídkou. Ta vedla od ptáků přes gorily až po šelmy.
A pak už jsme pokračovali sami. Potkali jsme tučňáky, gaviály, lední medvědy, orangutany, slony, viděli jsme krmení žiraf a mnoho dalšího.

A když jsme byli nejvíc unavení, prolezli jsme skrz naskrz celou rezervaci Bororo. To bylo prima. Celá stavba se otřásala v základech, naštěstí naši návštěvu přežila. Návštěva ZOO byla pod záštitou hnutí Stonožka. Každoročně pro Stonožku malujeme vánoční přání, proto se nám dostalo zvířecí odměny. Ale slíbili jsme, že namalujeme další obrázky, které se týkají zvířátek v erbech. A tak jsme taky udělali, protože sliby se mají plnit.

Byl to krásný den. Díky, Stonožko!

H. Kolpaková a třeťáci

VÝTVARNÉ SOUTĚŽE

Hned na začátku školy se řada dětí zúčastnila malování erbů pro ZOO Praha. Hnutí Na vlastních Nohou iniciovalo volný vstup do zoo, podmínkou bylo nakreslení erbu, kdy v jeho centru bude nějaké zvíře. Zvířata byla součástí erbů vždy.

Bylo zasláno 48 nejhezčích obrázků, za které jsme obdrželi poděkování. Druhou už tradiční akcí je malování slunečnic pro NFI, která pomáhá lidem s roztroušenou sklerózou. Bylo odesláno 25 nádherných slunečnic, které se účastní internetového hlasování.

M. Bílková

ŠTRŮDLOVÁNÍ

Štrůdlování patří k našemu každoročnímu povyražení. Ale nejen to. Z výtěžku kupujeme UNICEF panenky. Každá z nich znamená dítě, kterému jsme koupí panenky zprostředkovali očkování proti šesti smrtelným chorobám. Pocit, že jsme zachránili našimi štrůdly víc než dvacet životů, je úžasný. Jsem opravdu dojatá, že kluci a holky z 8.A jsou ochotni ve volném čase přijít. Je to pecka! Tentokráte se nám podařilo koupit panenky, které vyráběly v minulém školním roce se svými žáky paní učitelka Jirkovská a paní vychovatelka Vedralová. Vypadá to, že naše škola je továrna na dobro. Není nám lhostejný osud druhých. Děkuji všem, kteří se zapojují – šitím, pečením, pojídáním štrůdlů. Už teď se těším na příště. Ještě máme chvilku, než se z osmáků stanou deváťáci a nadobro opustí naši školu.

H. Kolpaková

8.B ZVELEBOVALA OKOLÍ ŠKOLY (72 HODIN)

Třída 8.B se účastní akce 72 dobrovolnických prací již 3. rokem. Každý rok vymýšlí zajímavé projekty a nebylo tomu ani letos jinak. Třída byla rozdělena na 3 části. Tři děvčata pomáhala již tradičně třídě 3.A při výrobě keramických pítek pro ptáčky ve školní zahradě. S třídou 3.A spolupracuje 8.B již od loňska. „Práce se třeťáky se mi líbila, keramika se s nimi dělala jedna báseň“, říká Eva K.Kluci pak pracovali pod vedením p. učitele Macháčka velmi tvrdě. Před školou bude p. Uličným instalována geologická expozice – balvany z okolí Kouřimi s popisky. Na tu bylo potřeba připravit místo. Kluci „odbagrovali“ a odvezli hlínu z půlkruhu ve velikosti 7 m průměru. Práce to byla náročná, dokázali, že jsou „chlapi“. Do vzniklé jámy se nasype štěrk, kačírek a bude tu umístěno 5 kamenů. „Museli jsme spolupracovat, to bylo fajn,“ hodnotí Martin B. Kryštof dodává: „Líbilo se mi to, mám rád manuální práci,“ Ondra komentuje: „Užil jsem si to, ale druhý den mě všechno bolelo!“ Dívky obnovily malbu na školním parkovišti v zahradě. Pedagogové si tedy opět mohou vybrat, zda zaparkují na místě „Bugatti, Jaguár, BMW...“. Jen asi jinými automobily. I děvčatům se práce velmi zdařila. Eliška K. hodnotí: „Moc mě to bavilo. Byla to klidná a trochu špinavá práce. A to parkoviště vypadá mnohem líp!“ Okolí školy bude zase krásnější.

M. Bílková

POTKALO NÁS

V NAŠÍ ZAHRADĚ SE MAJÍ PTÁČCI DOBŘE I V ZIMĚ (72 HODIN)

Letošní projekt 72 hodin jsme s třídou 3.A věnovali přírodě, zaměřili jsme se na ptáčky. Rozhodli jsme se, že školní zahradu našim ptáčkům zpříjemníme keramickými pítky, a také jsme na horší zimní časy připravili velkou zásobu lojových koulí. Práce s keramickou hlínou pro děti nebyla novinkou. Už v minulém roce si děti ve stejném projektu vyzkoušely, jak se s hlínou pracuje, když vyráběly dárečky pro seniory. Letos jsme tedy navázali a pustili se do výroby keramických pítek. Se vším nám pomohly Kačka P., Evka K. a Anetka M., žákyně osmé třídy, které připravily každému z dětí plát hlíny. Z nich pak děti modelovaly misky. Za mokra misky natíraly engobou a po mírném zaschnutí do misek malovaly různé obrázky. Až budou misky vypálené, navážeme do připravených dírek provázky a misky zavěsíme na stromy. Výroba lojových koulí byla mnohem jednodušší a rychlejší. Jen jsme museli dávat velký pozor, abychom se nespálili o rozpuštěný tuk, kterým jsme zalívali různá semínka. Práce nám šla od ruky a na konci dne jsme byli všichni pěkně unavení. Ovšem stálo to za to. Máme připravených 19 pítek a přes dvacet lojových koulí. Přestože já osobně nemám ráda zimu, těším se na radostné švitoření našich zahradních ptáčků.

H. Kolpaková

6.B UKLÍZELA OKOLO KOUŘIMI (72 HODIN)

Žáci a žákyně třídy 6. B vyrazili v rámci projektu 72 hodin do blízkého okolí města Kouřim. Jejich cílem bylo čistit okolní přírodu od odpadků. Společně s žáky ze 7.A uklízeli trasu vedoucí od Kouřimi k Lipanům a zpět. Cestou sbírali zejména plastové obaly a láhve. Formou hry rovněž získávali informace o správném třídění odpadu, o ekologickém způsobu života a ochraně přírody.

E. Benešová

KOUZLÍME PRO KLOKÁNEK (72 HODIN)

V pátek 11. 10. 2019 jsme se zapojili ve škole do projektu 72 hodin. Většina tříd šla uklízet, ale my jsme měli výjimečný projekt. Vyráběli jsme podzimní dekorace pro Klokánek Chabařovická z Prahy 8. Na začátku jsme si rozdali trička, v kterých jsme i tvořili. Nemohlo chybět ani společné foto. Každý přinesl z domova to, co nasbíral, např. listí, šišky, ořechy a polínka. A s tím jsme pracovali. Všichni mají svůj nápad a tvořivost, takže jsme každý vyráběli to, co nás napadlo pod pojmem podzim. Někdo tvořil samostatně a někdo ve skupině. Jednotlivé materiály jsme spojovali tavicí pistolí. Se všemi výrobky jsme se pak společně vyfotili a pochlubili ostatním učitelkám, které nám je pochválily. Myslím si, že se nám výrobky povedly a rozhodně jsme se u toho bavili a den si užili. Podzimní dekorace jsme poslali paní ředitelce Bc. Veronice Dudové do Klokánku. Tam se naše výrobky také líbily. Věřím, že dekorace udělají dětem z Klokánku a všem návštěvníkům radost. Mám z tohoto dne dobrý pocit, protože jsme mohli někoho jiného potěšit. Doufám, že spolupráce s Klokánkem bude pokračovat.

Za 7.B T. Nádeníková

POTKALO NÁS

POJĎME SPOLU ZASADIT STROM (72 HODIN)

Třídy 9.A a 9.B se v rámci projektu 72 hodin vydaly autobusem do Malotic, kde část žáků založila a vysadila malý ovocný sad, ostatní uklidili náves a posbírali odpadky. Nesmírně potěšujícím překvapením bylo občerstvení připravené obecním úřadem, po perníku se jen zaprášilo a čaj všechny příjemně zahřál. Na zpáteční cestu jsme vyrazili pěkně po svých a užili si krásy a barvy podzimní přírody.

Š. Kubelková

23 STATEČNÝCH POMÁHALO V KOUŘIMSKÉM SKANZENU (72 HODIN)

Tak jako minulý rok se 8.A rozhodla pomoci v kouřimském skanzenu. Rozdělili jsme se na 3 skupiny, které se během dne střídaly. A co jsme vlastně dělali? Loupali jsme vlašské ořechy, krájeli jablka na sušení, sbírali popadané ořechy, hrabali spadané listí, zametali kolem stavení, poklidili kovárnu a sýpku, česali chmel. Bylo nádherné počasí, zahřál nás připravený teplý čaj, a tak jsme si páteční den užili.

M. Hampejsová

PÁŤÁCI NA SNĚŽCE (72 HODIN)

Letošní projekt jsme pojali trochu jinak. Chtěli jsme s dětmi pomoci přírodě a současně poznat další část naší země. Proto jsem se rozhodla pro žáky zorganizovat výstup na Sněžku. Nejenže se nám tento projekt hodil do vlastivědy, ale také jsem věděla, že někteří žáci Sněžku nikdy nenavštívili. Cíl byl jasný – vystoupit na naši nejvyšší horu a cestou po trase sbírat drobný odpad, který následně zvážíme. Po zdolání Sněžky sestoupit opět po svých dolů. Krkonoše jsou národní park, tak jsem kontaktovala KRNAP a ve spolupráci s panem Cupákem, odborným poradcem KRNAPu, jsme se současně zapojili do projektu „Čisté Krkonoše“. Měli jsme domluvený sraz, kde se děti měly dozvědět něco o horách a daném projektu. Vše se nám podařilo i přes různé komplikace. Při cestě se vyskytl totiž zádrhel, narazili jsme na dopravní nehodu a dopravní zácpu. Čekali jsme v Hradci Králové tři hodiny, než jsme mohli pokračovat. V jednu hodinu jsme konečně byli na místě. Vydali jsme se na cestu. Sbírali jsme odpadky a od Pomezní boudy po Jelenku (asi 3 km) jsme nasbírali celkem 20 kg. Cesta na Sněžku byla kamenitá, okolo kleč. Ke konci cesty jsme viděli první letošní sníh na vrcholu. Červenobílé sloupky nám ukazovaly, jestli jsme v Polsku nebo v Česku. Na vrcholu Sněžky jsme navštívili kapličku, kde jsme zapálili svíčku Karlu Gottovi. Všichni jsme se tu vyfotili i s naší vlastnoručně vyrobenou vlajkou. Okolí Sněžky nebylo vidět, protože bylo zamračeno, foukal vítr a byla zima, tak jsme se tu moc dlouho nezdrželi. Navíc by nám ujela poslední lanovka z Růžohorek v 18 hodin. Sestupovali jsme po zasněžených schodech dolů, foukal vítr, ale lanovku jsme stihli. Sjížděli jsme po osmi. Nakonec jsme nastoupili do autobusu a jeli domů. Odezva od žáků byla pozitivní a já jsem ráda, že se výlet i přes všechny komplikace vydařil.

M. Boumová a žáci 5.A

SBĚR STARÉHO PAPÍRU

Ve dnech 30. 9. – 9. 10. 2019 se na naší škole konal sběr starého papíru a kartonu. Na podzim jsme nasbírali o 3 tuny méně než na jaře, ale 10,2 tuny papíru a kartonu je krásné množství. Všem, kteří se do této akce zapojili, a umožnili tím mimo jiné získat peníze na školné pro naši adoptovanou kamarádku Moline z Keni, moc děkujeme! Velké díky patří hlavně rodičům, kteří naší akci podporují a sběr pomáhají do školy dopravit. Jen bych příště poprosila připravovat menší balíčky do cca 10 kg. Sběr nakládají vaše děti a velké balíky se buď rozpadnou nebo jsou tak těžké, že si s nimi nikdo neporadí a musí se rozdělávat. To nás potom velmi zdržuje a dostat balík do připraveného odtahového vozu je opravdu náročné. Prosím nebalte sběr ani do igelitových tašek, vše se musí vysypávat, plast do papíru rozhodně nepatří. Také jsme bohužel narazili na několik balíků odpadu ze skartovaček, ani ten do sběru nepatří. Navíc byl nekvalitně zabalen a papírky se rozlétly po celé škole. Velké díky tedy patří také především těm, kteří sběr nakládali, bylo to náročné! Děkuji tedy chlapcům z 8.B a třídám 8.A a 7.A. Poděkování rozhodně patří také panu učiteli Macháčkovi, který mi se sběrem pomáhal.

M. Hampejsová

Nejlepší sběrači ze školy:
1. Břečka Adam 5.B – 430 kg
2. Holubová Karolína 5.B – 329 kg
3. Švarc Tadeáš 3.C – 291 Kg

Nejlepší sběrači ze školy – třídy:
1. 5.B 1251 kg Břečka Adam 430 kg
2. 9.B 783 kg Švejdová Eliška 197 kg
3. 5.A 702,7 kg Olivová Eliška 122 kg

	třída	kg	nej sběrač	kg
1.	5.B	1215	Břečka Adam	430
2.	9.B	783	Švejdová Eliška	197
3.	5.A	702,7	Olivová Eliška	122
4.	3.C	681	Švarc Tadeáš	291
5.	3.A	663	Vacková Monika	120
6.	2.A	657,5	Drahošová Eliška	160
7.	6.B	608	Švejdová Šárka	197
8.	4.B	590,3	Wojewoda Dan	145
9.	6.C	562	Pagáčová Ella	237
10.	6.A	525	Buchal Josef	213
11.	1.B	502	Polzer Michal	207
12.	1.A	490	Volavková Eliška	123
13.	4.A	465,5	Coubal Lukáš	80
14.	7.B	465	Huml Pavel	185
15.	2.B	415,8	Hájek Tomáš	115
16.	3.B	339	Drahota Jakub	104
17.	8.A	315	Poláková Adéla	106
18.	8.B	232,4	Milerová Aneta	91
19.	7.A	214	Kadlecová Tereza	90
20.	1.C	169,5	Cvejnová Anna	59,5
21.	9.A	89	Nádeník Pavel	75

POTKALO NÁS

DÝŇODLABÁNÍ

Ve středu 23.10. 2019 se děti zúčastnily každoročního „DÝŇODLABÁNÍ“. Přes ranní mlhu na nás odpoledne vykouklo možná poslední letošní hřejivé sluníčko. Celá akce se nesla ve veselé atmosféře a dobré tvořivé náladě. Děti si v malých skupinkách navrhly, jak bude dýně vypadat, a pak se všichni společnými silami s radostí zapojili do vyřezávání dýní. Součástí odpoledne bylo i zdobení zahradních truhlíků, které děti vyplnily chvojím, větvičkami tújí, šiškami a vlastnoručně vyrobenými dekoracemi. Vše jsme odnesli na okna k hlavnímu vchodu školy. Už odpoledne jsme se setkali s pozitivními reakcemi rodičů na krásnou podzimní výzdobu. Velké poděkování patří p. Buchalovi z Království, který našim dětem, jako každý rok, věnoval dýně ze své sklizně.

Vychovatelky ŠD

UČILI JSME SE GOLF

Určitě všichni víte, že žáci na 1. stupni naší základní školy docházeli od počátku školního roku na golfový výcvik na molitorovské golfové hřiště. Učili se správný golfový postoj, správné držení golfové hole, seznamovali se s druhy golfových holí a nepochybně se také naučili bezpečnému chování během golfového výcviku. Jako každý sport má i golf nějaká pravidla, která je nutné dodržovat. Golfový výcvik bude pokračovat na jaře. Díky výcviku žáci pochopili, že golf hrají i úplně obyčejní lidé. Většina lidí má totiž k tomuto sportu spoustu, mnohdy zbytečných, předsudků. Zkusíte to taky?

Pavlína

PLANETA HAMINGOŠ

Během hodiny slohu nás paní učitelka překvapila zadáním práce. Byli jsme rozděleni do skupin, ve kterých jsme společně měli vymýšlet nové planety. Na těchto planetách nefunguje nic tak, jak jsme zvyklí. Byli jste už třeba na planetě Hamingoš? Na planetě Hamingoš bydlí různá jídla. Místo mraků tam najdete cukrovou vatu, domy jsou z perníčku. Místo trávy jsou na zemi hranolky, místo vody teče v řece kečup a tatarka, keře jsou neuvařená čínská polévka. Stromy jsou taky jiné – jsou to rajčata napíchnutá na tyčkách, rostou na nich jablka. Místo písku leží na zemi strouhaný sýr.V zemi kypří půdu gumové kyselé žížalky, chodníky jsou sušenkové. Planeta vypadá jako velký cheeseburger. I na této planetě jezdí auta, akorát jsou z marshmallownů. Jejich sluníčko je velký M&M’s. Můžete si u nich přečíst knížku, ale pozor – je z jedlého papíru. Po dočtení ji můžete sníst. Taky si můžete zaskákat na hradu, který je celý ze želé. Když se cukrová vata zamračí, může se přihnat špagetové tornádo. Kdy přijedete na návštěvu?

Žáci 4.A

UŽ JE TO ROK, CO JSME SLAVILI STOVKU…

Před rokem celá republika slavila jedno velmi významné jubileum. Dne 28. října 1918 vzniklo samostatné Československo. Za tu stovku toho naše republika zažila opravdu mnoho. Od krvelačných bojů během druhé světové války, přes Studenou válku a Sametovou revoluci po vstup do NATO, EU. Mnoho se toho změnilo. Pamětníků vzniku republiky už není mnoho, přesto ale mezi námi jsou. Jsou to lidé, kteří zažili všechny naše prezidenty, jsou to lidé, kteří zažili teror druhé světové války. Jsou to lidé, kteří si museli zvyknout na moderní technologie a jiný životní styl. Za těch 101 let došlo k ohromnému rozvoji, zejména pak v technologiích. Umíme si vůbec představit dobu před 101 lety?

Pavlína

DUŠIČKY A HALLOWEEN

Dva významné svátky na podzim a každý je zcela jiný. Mají jiné kořeny a původ a jinak se slaví. Přesto však uznáváme oba. O tom, který je více populární se dočtete v dalším článku. Teď ale něco o nich. Dušičky jsou původem křesťanský svátek, který se slaví 2. listopadu již od 12. století. Zvykem je při nich navštívit hřbitov a rodinný hrob, na něm zapálit svíčku a položit květiny. Svátek má symbolizovat víru ve věčný život, v dnešní době se takto vzpomíná na zesnulé. Dříve se na svátek peklo pečivo ve tvaru kosti tzv. „dušičky“ nebo „kosti svatých“.

Oproti tomu Halloween je anglosaského původu, původně nejspíše pochází z keltských svátku. Slaví se 31. října, den před křesťanským svátkem Všech svatých (Halloween jako zkrácenina z „All Hallows' Eve“ = Předvečer Všech svatých), především v anglicky mluvících zemích (Velká Británie, USA, Kanada, Irsko atd). Děti se oblékají do kostýmů, chodí po městě a koledují o sladkosti s klasickou „básničkou“ Trick or treat (=kouzlo nebo sladkost, ve volném překladu – Koledu nebo vám něco provedu). V Česku se sice nekoleduje, ale jednu z klasických tradic provádíme. Vyřezáváte si přeci dýně nebo ne? 😊

Zdroj informací: Wikipedia

Wewe

ZAMYSLEME SE…

Co jsou vlastně důvody narůstající „slávy“ Halloweenu? Ono přiznejme si to, ze západu k nám stále přichází nová kultura a s ní i nové svátky. Ty jsou pro nás atraktivnější nejen svým významem, stylem, jak se slaví, minulostí, ale i právě tím, že se slaví v jiných zemích. Jen si tak vezměte všemi tak známý 14. únor – Valentýn. Ten taky postupně přebírá „slávu“ našemu 1. Máji. A co se tedy týče Halloweenu? Nejen, že je to tedy ten „západní“ svátek, ale uvědomme si toto. O dušičkách se chodí na hřbitovy zapalovat svíčky, což je krásná tradice, kterou sama uznávám, ale pro menší děti a celkově mladší populaci? Nezáživné. Oproti tomu koledování se spoustou sladkostí, úžasné dekorace, vyřezávání dýní a kostýmy? Novinka, kterou mají děti velice rády. A nejen děti a mladí, ale i dospělí. A v tom je nejspíše celé to kouzlo Halloweenu. Takže teď je na vás se rozhodnout, co se vám líbí víc.

Wewe.

VĚDOMOSTNÍ SOUTĚŽ
30 LET OD SAMETOVÉ REVOLUCE

17. listopad patří mezi jeden z nejvýznamnějších dnů v dějinách České (a Československé) republiky. V roce 1939 nacisté brutálně zakročili proti vysokoškolským studentům. O padesát let později v roce 1989 vypukla Sametová revoluce. Posledních třiceti let se bude týkat i celoroční školní soutěž. Ve vitríně u pracovny PC jsou informace a otázka na každý měsíc. Z úspěšných řešitelů bude vylosován vždy jeden, kdo dostane přednostenku na oběd, nebo malou sladkost.

M. Bílková

9. ROČNÍK FOTOSOUTĚŽE

1. téma- Detail přírody- cokoli- list, květ, hmyz…
2. téma- Můj mazlík- vyfoť své zvířátko, vtipně, zajímavě, originálně…
3. téma- Stromy kolem nás- najdi stromy zajímavé tvarově, barevně…
4. téma- Voda v jakékoli podobě- od kapičky rosy až po vodopády…

Podmínky:

Podmínkou je série 5 fotografií jednoho autora, snímky by měly mít originální názvy,
fotografie mohou být z různého ročního období.

Fotografie musí být původní, nesmí být stažené z internetu!!!
Fotky přines do konce ledna na flashce ke stažení v souboru, který bude označen jménem, příjmením a třídou. Odevzdej p. uč. Bílkové.

Foťte!!! V lednu proběhne hlasování o nejhezčí fotky, výherce čeká odměna!

ZE ŽIVOTA REDAKTORŮ

GOLF

Golf je vynikající sport – alespoň tedy pro mě. Jsem ráda, že se škola této aktivity zúčastnila. Během tréninku se mi líbí patování, dlouhé odpaly. Na začátku se rozcvičujeme. Jsme rozděleni do týmů a kdykoliv trenér tleskne, tak z každého týmu jeden vykřikne nějaký cvik. Ten, kdo ho vykřikl dříve, má bod. Golf si může vyzkoušet celá rodina o víkendu i v týdnu. A protože je to sport u nás na škole oblíbený, ptala jsem se vás na následující otázky:

CO TĚ NA GOLFU BAVÍ NEJVÍCE?
Adéla, 4. ročník: „Líbí se mi, jak míčky odpalujeme a cvičíme."

JE PRO TEBE GOLF LEHKÝ? ZDŮVODNI.
Marek, 4. ročník: „Je lehký, odpalujeme jenom míčky."

VĚNUJEŠ SE GOLFU I MIMO ŠKOLU?
Dan, 4. ročník: „Ano, moc mě to baví."

JAKÝ TRENÉR TI NEJVÍCE VYHOVUJE?
Jirka, 3. ročník: „David."
Vítek, 4. ročník: „Amálka."

Kiki

MAŽORETKY

Tanečnice, které pracují s hůlkou, jsou mažoretky. Hůlka je vyrobená z kovu a má gumové konce (bez nich by tento sport bolel mnohem více). Důraz je kladen na pochod a držení těla. Vystoupení však zahrnuje i taneční prvky. Mažoretky oblékají kostýmy, kozačky a na hlavě mají lodičku. Většinou tančí ve skupině. Mažoretky se učí točit hůlkou různými směry, vyhodit ji, chytit a různě ji přehazovat. Přitom pochodují do rytmu a zároveň tančí na moderní hudbu. Je to velice náročný sport, i když to na první pohled tak nevypadá. Člověk musí pilně trénovat, protože ovládání hůlky je velmi náročné. Velice mě tento sport baví a doufám, že pojedeme s naší partou na soutěž.

Rea

DÁREK K NAROZENINÁM

V dnešní době jsou moderní chytré hodinky. Mají spoustu vymožeností. Umí například počítat kroky, měřit tep, měřit délku spánku, ukazují nám počasí, jsou vodotěsné. Mají dotykový displej, a tak je ovládáme jako telefon. S telefonem se snadno dají propojit a pak si v aplikaci můžeme měnit různá nastavení. Můžeme si zvolit i vzhled ciferníku – klasický ručičkový či digitální – v mnoha barvách. Také nás hodinky informují, zda nám přišla zpráva či nám někdo volá. Zprávu si lze na hodinkách i přečíst. Přesně takové hodinky jsem si moc přála. A nakonec jsem je dostala ke svým desátým narozeninám.

Rea

JSOU CHYTRÉ HODINKY CHYTŘEJŠÍ NEŽ MY?

Já odpovídám ano. Dnes už jsou hodinky natolik chytré, že kromě měření délky spánku nám zanalyzují i jeho kvalitu. Snadno pak člověk přijde na to, proč je unavený či zda je jeho spánek kvalitní. Chytré hodinky jsou také skvělým módním doplňkem. Mají nadčasové a střídmé designy, takže je lze kombinovat s většinou outfitů. Kromě chytrosti ohledně spánku jsou chytré i v dalších oblastech. Ty mé zvládají například i EKG – kontrolují, zda mi srdce bije správně. Navíc jsou perfektním motivačním prvkem pro dnes tak moc moderní zdravý životní styl. Nejen, že zvládnou počítat kroky, ale také symbolizují, zda jsme se přes den dostatečně hýbali. Zabraňují tak sedavému způsobu života. Motivují k aktivitě – zacvičit si alespoň 30 minut denně. Každý si hned určitě představí hrůzostrašné pocení v posilovně. Omyl. Za cvičení se považuje každý pohyb, který trvá delší dobu. Stačí jít ráno se psem ven, jít pěšky do školy, pospíchat na autobus – i to je cvičení. Samozřejmě je tělu prospěšnější, pokud pohyb trvá třeba už zmíněnou půlhodinu v kuse. Nicméně mějte na paměti, že pro tělo je každý pohyb přínosem. Pokud jste navíc milovníci turistiky jako já, jsou hodinky super pro sledování vaší aktivity a hlavně trasy. Hodinky pomocí GPS trasu zaznamenají, vy si ji pak můžete prohlédnout na telefonu, navíc bude navždy uložena v kalendáři, takže pokud budete trasu chtít opakovat, jednoduše ji najdete podle datumu. Dokážete si představit, jak frustrující je, pokud za den nesplníte kroužky pohybu, cvičení a neprosezených hodin? 😊

Pavlína

A VŠUDE SKÁLY...

OBROVSKÉ MONUMENTY I KRÁSNÁ ZÁKOUTÍ?

Abyste viděli krásná místa, nemusíte ani opouštět území Česka. A je to pravda. Už několik let každé prázdniny jezdím do pískovcových stěn a můžu říct, že jsem navštívila už dost míst. Třeba České Švýcarsko, Český ráj a mnoho dalšího. Letos jsem například zavítala na území Adršpašsko-Teplicka. BYLA TO NÁDHERA! Co se týče samotných Adršpašských skal, je to krása. Skály jsou tam obrovské, úplné monumenty, krajina i výhledy nádherné. Jediná nevýhoda je veliké množství lidí, proto doporučuji vyrazit v pracovní den hned brzy ráno. Do vedlejších Teplických skal již tolik turistů neproudí. Tam bych doporučila navštívit Zříceninu hradu Střmen nebo úsek zvaný Sibiř (při 27 stupních bylo mezi těmito skalami pouhých 11 stupňů). Ale nejen tyto skály jsou zajímavé, v okolí je další spousta krásných míst. Například stolová hora Ostaš se skalními labyrinty nebo okolí turistické chaty Hvězda, vrchol Božanovský špičák a mnoho dalšího. Určitě doporučuji skály navštívit!

Wewe

BESKYDE, BESKYDE, KDO PO TOBĚ IDE?

Prázdniny naší rodiny jsou každoročně plné turistiky, jinými slovy: na dovolené chodíme, chodíme, chodíme a chodíme. Zní to docela nudně, ale nakonec to zase taková nuda není. Sice nás bolí nohy, ale na druhou stranu zase navštívíme spoustu zajímavých míst a hodně toho zažijeme. Letos jsme navštívili pohoří Moravskoslezské Beskydy. Ubytováni jsme byli v super hotelu na kraji Rožnova pod Radhoštěm. Naše první trasa vedla tedy jak jinak, než na Radhošť s nadmořskou výškou 1129 m. n. m. Přes kapli sv. Cyrila a Metoděje a sochu pohanského boha Slovanů Radegasta jsme došli až na Pustevny, odkud jsme to vzali 16 km na koloběžkách zpátky dolů do Rožnova. To teda byla jízda. Dojeli jsme až do Tramtárie, což je místní pizzerie. Naše další kroky vedly na Velký Javorník, jehož vrchol je 918 m. n. m., kde stojí od roku 2013 rozhledna a je odtud nádherný výhled do širého okolí. Na vrcholek vede úzká cesta mezi vysokými stromy do velmi strmého kopce dlouhá několik kilometrů. Když už se po několika kilometrech vlečete z posledních sil a potkáte pětileté dítě, jak si to vesele plné energie štráduje do kopce klusem, máte pocit, že asi dostanete infarkt. Nicméně, my jsme místo útrpného pohledu nasadili na tvář úsměv a vybičovali se ke svižnému kroku. Ovšem nejkrásnější výhled na okolí je z Lysé hory, která je nejvyšší horou Moravskoslezských Beskyd s nadmořskou výškou 1323 m. n. m. Cesta na vrchol je velice náročná, ale rozhodně stojí za to. Máte totiž možnost pokochat se pohledem na Slovenské Tatry. A pokud se Vám nechce zrovna běhat po vrcholcích hor, je tu ještě možnost navštívit nádherná místa přímo v Rožnově. Kousek nad městem stojí překrásná Jurkovičova rozhledna vysoká 31,09 m, v místním skanzenu se můžou pochlubit stále funkčním větrným mlýnem a ve Dřevěném městečku u kostela sv. Anny má náhrobek např. náš známý sportovec Emil Zátopek a další čeští velikáni. Nakonec zbývá jen říct, že chození po horách je možná trochu namáhavá, ale také zajímavá aktivita a dobrý relax.

Ema, Adam a Renáta Vedralovi

A VŠUDE SKÁLY…

BRUNOVO ALPSKÉ DOBRODRUŽSTVÍ

Na konci srpna, těsně před přípravným týdnem učitelů, jsme vyjeli do rakouských Alp. Ačkoliv naše destinace nebyla daleko, cesta byla zdlouhavá, na silnicích byla spousta dopravních omezení a navíc pršelo. Měla jsem trochu obavy, jaké počasí tam na nás následujících 5 dní čeká. Hory jsou přeci jen tak moc nevyzpytatelné! Vyrazili jsme pochopitelně s pejskem, kterého jste už mohli vidět na začátku tohoto čísla. Máme ročního zlatého retrívra Bruna, který s námi cestuje úplně všude. Cestování autem zvládá na jedničku. Máme speciální postroj na turistiku a canicross (o kterém se určitě dozvíte v některém z dalších čísel Puzzlíku). Druhý den ráno svítilo sluníčko, takže plán byl více než jasný. Vyjet lanovkou v Gosau nahoru do hor a tam podniknout výšlap. Rozhodovali jsme se mezi lehčí a nároč-nější trasou. Vzhledem k tomu, že jsme měli před sebou celý krásný slunečný den, zvolili jsme trasu náročnější – uváděná náročnost byla „středně náročná trasa“. Ze začátku byla cesta poměrně snadná, šli jsme po rovné, zpevněné cestě. Pak to přišlo. Výšlap po úzké stezce prudce nahoru. A protože jsme neměli stejný cíl trasy pouze my, ale i další turisti, kteří se vydali lanovkou s námi nahoru, museli jsme jít a nezastavovat se. Nemohli jsme cestu blokovat ostatním. Nahoře se nám naskýtala krásná odměna v podobě úžasného výhledu. Rázem byla veškerá dřina při výšlapu nahoru zapomenuta. Myslela jsem si v tu chvíli, že to nejhorší máme za sebou a že už nás nic náročnějšího na trase nepotká. Přeci jen už jsme byli nahoře. Cesta mě ale rázem vyvedla z omylu. Když jsme viděli kamenitou úzkou cestu, která vedla docela prudce dolů, nasadili jsme Brunovi botičky, protože ostré kameny by mu mohly rozřezat tlapky. Možná to někomu přijde úsměvné, ale psí boty opravdu existují a my jsme byli neskutečně rádi, že jsme je s sebou měli. Díky botičkám Bruno neměl tlapky odřené ani pořezané, a tak nás nic neomezovalo v další turistice. Bruno má postroj, který je určen na běh a horskou turistiku. Postroj je doplněn o sedák, který mám na sobě já. Bruno je ke mně připnutý speciálním vodítkem s amortizerem (o tom se rozepíšu někdy příště, je to skoro na samostatnou kapitolu 😊). Nemusím tedy Bruna vodit klasicky na vodítku a mám volné ruce. Z kopce je to někdy dost náročné, pejsek jde většinou přede mnou v rychlejším tempu než já, takže mě táhne dolů, a proto je nutné těžiště těla cpát za sebe. Někdy vypadám, jako když si každou chvíli kecnu na zadek 😊 (můžu doporučit, perfektní posilovna na nohy!). To nicméně stále nebylo to nejhorší. Postupně jsme potkávali méně a méně turistů, a pokud jsme nějaké potkali, měli trekingové hole. Jelikož předchozí dny vydatně pršelo, další sestup se nesl v podobě kamenité cesty s bahnem. Bruno byl jak čuňátko. Nám zase ujížděly nohy pod nánosy bahna, ale nakonec jsme došli se k místu, odkud jsme měli stoupat nahoru. Kolem nás byly všude hory, stromy a divočina plná kravských výkalů – v Alpách se krávy pasou volně na horských loukách. Cesta náročným terénem s sebou nese i velkou spotřebu vody. Hodně se oteplilo, blížilo se pomalu poledne a my stoupali nahoru. V tuhle dobu jsme už potkali pouze 2 skupiny turistů a za chvíli jsme pochopili proč. Došli jsme k místu, z kterého byl krásný výhled, natáčeli jsme a fotili. Bruno měl obalené nohy bahnem, takže boty, které mají zapínání na suchý zip, mu už na nohách nedržely. Musela jsem mu je stále znova nasazovat, takže jsem byla jako čuně i já. Byli jsme asi ve třetině naší cesty. Bohužel nikde nebyly uvedeny zmínky o skále, kterou je třeba vylézt. To s pejskem logicky nejde. Když jsme se k ní přiblížili a viděli, že i někteří zdatní turisté mají s lezením nahoru problém, vrátili jsme se. Po cestě zpět Bruno zapadl do bažiny. Botky jsme museli sundat, protože už vůbec nedržely, zásoby vody došly, a my uřícení a hladoví došli ke stanici lanovky. Za odměnu jsme sestoupili k jezeru Gosausee, ve kterém jsme se s Brunem vykoupali. Nakonec jsme si u jezera dali gulášovou a knedlíčkovou polévkou. Knedlíčková polévka v Rakousku není stejná jako v Česku. V rakouské knedlíčkové polévce naleznete pouze 2 knedlíčky, ale zato úplně obrovské. Tohle byl první turistický výšlap do Alp, na který budeme vzpomínat celý život. Ještě že ty hory jsou tak krásné a výhledy z nich více než úchvatné. A co vy, kdy vyrazíte na hory? 😊

Pavlína

KLUČIČÍ ZÓNA

MISTROVSTVÍ V BASKETBALU

Od 31. srpna do 15. září 2019 se v Číně uskutečnil první zápas v mistrovství světa v basketbalu. Tato akce se odehrávala v 8 čínských městech Šen-čenu, Tung-kuanu, Kuang-čou, Fo-šanu, Wu-chan, Nan-ťingu, Šanghaji a Pekingu. 15. září se odehrály poslední zápasy. Mistrovství se zúčastnili i Češi, kteří si vedli velmi dobře a probojovali se do semifinále. Šlo o nejlepší sportovní výsledek v historii českého basketbalu. Český tým svedl vítěznou bitvu s Japonskem, Tureckem, Brazílií, Polskem a Srbskem. Svůj poslední zápas odehráli v pondělí 14. září. Češi se celkově umístili na šestém místě a probojovali se mezi nejlepší týmy světa.

Chondra

TRAGÉDIE V MOTORSPORTU

Každý správný fanda motorsportu ví, že se na přelomu srpna a září jely v belgickém Spa závody Formule 1 – Velká cena Belgie. Trénovat se začalo již v pátek 30. srpna a kvalifikace proběhla ihned den poté tj. 31. srpna. Samotný závod formulí tak začal v neděli 1. září v 15:10. Nakonec se na prvním místě umístil pilot Charles Leclerc ze stáje Ferrari. Za ním, na druhé a třetí pozici skončili piloti stájí Mercedes Lewis Hamilton a Valtteri Bottas. Hned za touto „hvězdnou“ trojicí se umístil pilot Ferrari Sebastian Vettel. Velká cena Belgie se však jela ve stínu tragédie. Jako doprovodná série se totiž v sobotu 31. jel i závod F2, kde se ovšem stala událost, která otřásla světem motorsportu. Ve druhém kole za jednou z obávaných zatáček získal dvaadvacetiletý francouzský pilot Anthoine Hubert tzv. hodiny. Po odrazu od bariéry se jeho vůz vrátil zpět na trať, kde do něj bohužel narazil vůz soupeře Američana Juana Manuela Correa v plné rychlosti 270 km/h. I přes zásah záchranářů Francouz Hubert asi hodinu a půl po převozu do nemocnice svým zraněním podlehl. Ostatní účastníci nehody vyvázli pouze se zraněními. K této hrozné nehodě se vyjádřilo i hodně hvězd Formule 1, např. bývalý mistr světa Nico Rosberg a mnoho dalších. A poznámka pro správné fanoušky. Již ke konci roku můžeme očekávat dokument o jedné velké tváři motorsportu, sedminásobném mistru světa Michaelu Schumacherovi. Bude prý zachycovat jeho dlouholetou a úspěšnou kariéru. Po-zor! Ve filmu se prý objeví i záběry samotného Schumachera s rodinou – poprvé od jeho nehody na lyžích v roce 2013. Takže je na co se těšit.

Wewe

LIGA MISTRŮ

Určitě jste si všichni všimli, že letos fandí Česká republika fotbalu přeci jen o trochu více. Ovládlo nás totiž fotbalové šílenství. Po 13 letech se fotbalový klub SK Slavia probojoval do Ligy mistrů, která je výběrem těch nejlepších fotbalových týmů Evropy. Klub, který měl za sebou několik nepodařených sezón a nikdo mu nevěřil, získal v loňské sezóně titul v nejvyšší české lize a díky tomu si může letos zahrát nejprestižnější fotbalovou soutěž světa. Přestože Slavia byla při srpnovém losu základních skupin zařazena do nejobtížnější skupiny k Barceloně, Interu Milán a Borussii Dortmund, vede si velmi dobře. Nejen že Slavia předvádí velmi sympatické výkony, ale také se jí již podařilo získat dva body. První bod získala za remízu proti milánskému Interu, druhý po výborném výkonu v Barceloně, kde remizovala 0:0. Slavia svými výkony překvapuje celý fotbalový svět a skvěle reprezentuje český fotbal. Ještě má před sebou dva zápasy. Doufejme, že se ji alespoň jeden podaří vyhrát. Proti takto těžkým soupeřům by to byl vynikající úspěch.

Pavlína

HOLČIČÍ ZÓNA

DIY – JAK SE DĚLÁ SLIZ

INGREDIENCE: prací gel (nejlépe Persil), lepidlo (nejlépe Herkules), malá miska, lžička
Můžete si připravit navíc i potravinářské barvivo a například třpytky.

Postup: Do misky nalijte prací gel a lepidlo. Pracího gelu budete potřebovat zhruba čtvrt vaší misky, množství lepidla závisí na tom, jakou konzistenci od slizu požadujete – je to přibližně polovina množství pracího gelu. Chvilku hmotu míchejte, vyndejte z misky a pořádně ji prohněťte. Vraťte směs do misky. Znovu chvíli míchejte, sliz poté omyjte. Připravte si misku s teplou až horkou vodou a sliz do ní vložte. Asi po pěti minutách sliz vyndejte a opět prohněťte. Až bude sliz podle vašich představ, máte hotovo. Výsledný sliz můžete obarvit barvivem či ozdobit třpytkami. Varování: Někteří rodiče sliz nesnáší, pozor na to ☺

Zdroj: Naty Hrychová – YouTube

Teena

ZRZCI POZOR!

Určitě nejsem na této škole jediná, která má zrzavé vlasy. A určitě nejsem taky jediná, která si kvůli své barvě vlasů někdy vyslechla klasický popěvek „Zrzi, zrzi, co tě mrzí?...“ Ale při tom se není za co stydět. Naopak v dnešní době je být zrzavý moderní. Na ulici vídáme často lidi, kteří mají zrzavou barvu vlasů, ale dost často to bývá tzv. nabarvená zrzavá, ne ta přírodní. Tou se totiž může pochlubit zhruba jen 1-2 % světové populace, rozšířená je

hlavně v severní a západní Evropě. Tato barva je způsobena vyšší koncentrací světlého pigmentu (feomelaninu) a je předávána prostřednictvím šestnáctého páru chromozomů. Jde o tzv. recesivní gen. Jistou zvláštností je, že i když budou mít oba rodiče zrzavé vlasy, nemusí být jejich dítě taky zrzavé. Jsou tu také znaky, které k zrzavosti patří – světlá pleť, pihy a šedé nebo zelené oči. Určitě na sobě jako zrzci tyto znaky pozorujete – já například splňuji všechny. Jak už jsem tedy říkala, zrzavá je v dnešní době in. Buďme za takovou barvu rádi, například ve středověku se totiž zrzaví lidé upalovali kvůli podezření z čarodějnictví!

Zdroj informací – Wikipedia

Wewe

DÝŇOVÁ POLÉVKA

Tohle je recept od mojí babičky, která se s vámi o něj ráda podělí ☺
Na másle osmažíme cibulku, přidáme na kostky nakrájenou dýni a podlijeme zeleninovým vývarem. Povaříme do změknutí dýně. Ručním mixérem rozmixujeme, přidáme muškátový oříšek, sůl, pepř a šlehačkou zjemníme. Nakonec si osmahneme na kostičky nakrájený chleba (nebo rohlík/housku). Hotovou polévku podáváme s krutonky a lžící kysané smetany.

Wali

ENGLISH LESSON

TIME FOR OPTICAL ILLUSIONS

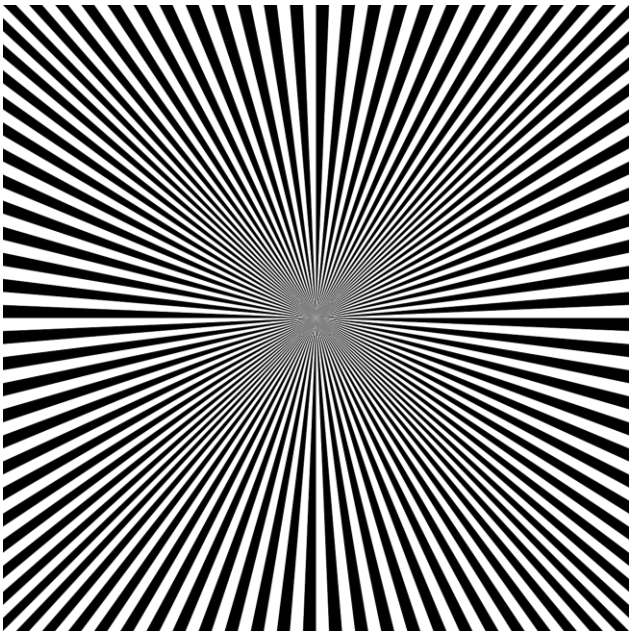

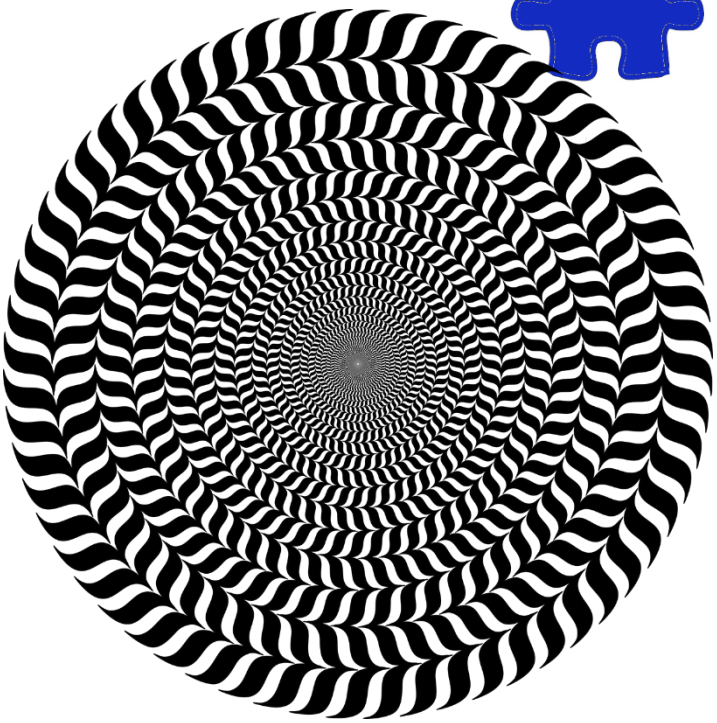

FEELINGS

Connect these words to right pictures:

SAD

ANGRY

HUNGRY

HAPPY

SCARED

ENGLISH LESSON

ÖTZI – A MAN FROM THE STONE AGE

Twenty-eight years ago, in September 1991 two German tourists were walking along a path in the Ötztal Alps. They saw something in the ice. It was a part of a human body. But it wasn't body of a modern climber. It was over 5 300 years old. It was a body of a man from the Stone Age. Ötzi (named after place where he was found) lived between 3350 BC and 3100 BC and came from northern Italy. He was about 46 years old, 1.6 m tall, had brown eyes and long dark brown hair. He was wearing warm clothes, a waterproof cloak and leather boots. Scientists found pieces of corn in his clothes so we know that he was a farmer. He also changed our ideas about the Stone Age. Before Ötzi, archaeologists thought that copper wasn't in Europe until 2000 BC. But Ötzi was carrying a copper axe 1300 years earlier. He was also carrying a bow and arrows, a knife and wooden tools. People were very sophisticated, right? And how did he die? In 2001 scientists in Italy X-rayed his body and found an arrowhead in his shoulder. So, he probably got into a fight (there was found blood of four people on his clothes), someone shot him and he escaped to the mountains. Then he lay down to rest. But unfortunately, it started to snow and he probably froze to death. But we don't know if it is true.

Wewe

MOMENT OF POETRY

Skeletons here
with a body from bones,
demons there
with a bunch of ghosts.
But don't worry,
It is not a bad dream
ir a scary story
It's a night of Halloween!

Eva, 8.B

The winter is coming,
the leaves are already dying.
The wind blows, there will be frost,
I'm going on vacation, I don't want to be bossed,
I'm going to do freestyle snowboarding, fingers crossed,
I wonder how much it will cost.

Marek, 8.B

CROSSWORD

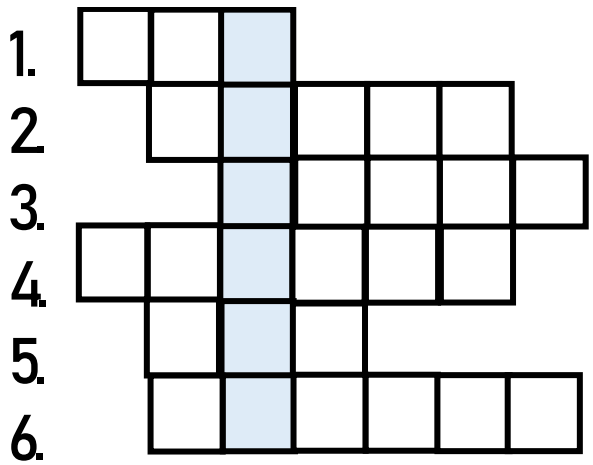

1.

3.

4.

5. 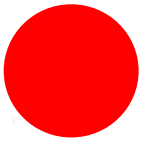

6.

2. 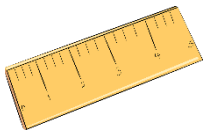

Rea a Ančí

A TEĎ TO VTIPNÝ...

NESMRTELNÉ PONOŽKY

Moje babička má nesmrtelné ponožky. Jsou to ponožky, které se dědí z generace na generaci. Ponožky upletla její pra prababička. Jsou ručně pletené a jsou vlněné. Mojí babičce je 64 let a nesmrtelným ponožkám je už více než 90 let.

Ája

TRAPAS V NÁKUPÁKU

Tenhle trapas se mi stal v první třídě. V nákupním centru Futurum byla výstava dinosaurů v životní velikosti. Já jsem si prohlížela dinosaury a máma byla v obchodě. Když jsem si přečetla nápis, měla jsem radost, že si to už umím přečíst a běžela jsem za mámou do obchodu a křičela jsem: „Mamí, mamí! Já už vím, jak se jmenuje ten dinosaurus!“
Máma: „A jak?“
Já: „Lan!“
Máma: „A jak ses to dozvěděla?“
Já: „Na té ceduli bylo napsáno: NEVSTUPUJTE ZA LANA!“
Myslela jsem si, že budu chytrá, ale nakonec to bylo naopak 😊

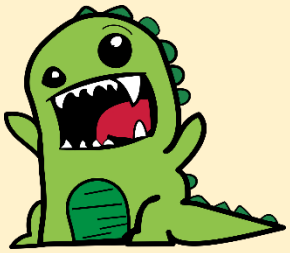

Teena

Učitelka: „Kdo se pořád otáčí?“
Žák: „Země.“
Učitelka: „Kdo to řekl?“
Žák: „Galileo Galilei.“

„Pane průvodčí, jede ten vlak na Písek?“
„Ne, na naftu!“

Jeden reportér vyhlašuje v televizi nové hráče fotbalového klubu: „A vůbec největšími hvězdami jsou páni: Malý, Zajíc, Vyskočil, Suchý, Bobek a Vytlačil. To je vše, přeji pěkný den.“

„Ví někdo z vás, kde leží Kuba?" táže se učitel. „Prosím, v posteli s angínou!", odpověděla snaživá žačka.

Zdroj: Alik.cz

KOMIKSOVÝ VTIP

Terry

NA ZÁVĚR

SOCHY KAM SE PODÍVÁŠ

Do 1. prosince 2019 je v pražské národní galerii k vidění výstava jednoho z nejznámějších sochařů 20. století – Alberta Giacomettiho. Návštěva výstavy stála za to. Navštívila jsem také interaktivní koutek, kde jsem se sama snažila vymodelovat sochu z plastelíny. Na výstavě se mi velmi líbila například busta Isabely, ale za zmínku stojí také figurka, nejmenší předmět výstavy i celé galerie. Po výstavě jsem neměla dost umění a zaskočila jsem ještě na výstavu umění Asie. Nakonec jsem si dopřála výborné občerstvení v kavárně Kumbál. Připravují tam chutné horké nápoje.

Lednáček

VTÍPKY NA ROZLOUČENOU

„Pepíčku, proč si snědl ty peníze, co jsem ti dal?“
„Vždyť jsi mi je dal na oběd.“

„Tati, já už ten míč nechci, je nehodný!“
„A copak provedl, že je nehodný?“
„Rozbil okno!“

Čech a Američan hrají šachy.
Američan táhne a říká: „Jezdec na D1!“
Čech to komentuje: „To bych nedělal...“

Paní učitelka napíše ve škole na tabuli příklad 2:2.
Pak se ptá dětí: „Jaký je výsledek?“
Přihlásí se Pepíček a povídá: „Vyrovnaný zápas!“

„Výborně, Pavle,” chválí učitel žáka, „domácí úkol
je napsaný bez chyb. Jsi přesvědčen, že tvému otci nikdo nepomáhal?”

„Mami, dneska se mě ptala paní učitelka, jestli mám sourozence.“
„A cos odpověděl?“
„Že jsem jedináček.“
„A co na to učitelka?“
„CHVÁLA BOHU!“

Zdroj: Alik.cz

PUZZLÍK 2019/2020
Školní čtvrtletník
ZŠ Miloše Šolleho Kouřim
16. ročník

KONICA MINOLTA

Šéfredaktorka: Pavlína Vandělíková (Pavlína)
Grafik: Pavlína Vandělíková

Vytištěno na produkčním tiskovém zařízení Konica Minolta bizhub PRESS C1060Lza přispění pana Martina Wojewody a společnosti KONICA MINOLTA BUSINESS SOLUTIONS CZECH, spol. s.r.o. Náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí na školních nástěnkách, na městské vývěsce na poště a na stránkách školy (www.skolakourim.cz).

Obrázky čerpány z fotobanky Pixabay.com

Redakce:
Andrea Havránková (Rea)
Andrea Snížková (Ája)
Anna Bohatá (Ledňáček)
Anna Marie Jebousková (Ančí)
Eva Kůsová (Wewe)
Kristýna Zahradníčková (Teena)
Magdaléna Bradáčová (Majdam)
Ondřej Chlubna (Chondra)
Tereza Havlíková (Terry)
Valérie Posiřilová (Wali)